

P.Z.E. br. 28 / 5

HRVATSKI SABOR
KLUB ZASTUPNIKA SDP-a
Zagreb, 30. studenog 2016.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

PREDMET: AMANDMAN NA KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

Temeljem čl. 196. Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“, broj 81/2013), na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona o porezu na dodanu vrijednost, podnosimo sljedeći

AMANDMAN

Na članak 7 :

U članku 39. stavak 1. točka h) mijenja se i glasi: „usluge isporuke dobara povezane sa zaštitom djece i mladeži što ih obavljaju ustanove, tijela sa javnim ovlastima ili druge osobe slične prirode te djelatnost dadilje koja se obavlja sukladno posebnom propisu“.

Obrazloženje

Predloženi amandman ima izravni učinak na demografski razvoj kao jedan od temeljnih nacionalnih prioriteta u ovom trenutku.

Predloženim amandmanom osigurat će se nastavak pozitivnih učinaka koje je polučilo definiranje djelatnosti dadilje te omogućiti nastavak rada dosada registriranih obrta kao i otvaranje novih te spriječiti negativne posljedice trenutnog stanja poput otpuštanja radnica i zatvaranja obrta dadilja.

Na ovaj način učinit će se pozitivan iskorak u smislu jačanja mjera usmjerenih na zaštitu obitelji i materinstva te poticanju demografskog razvoja, a što bi morao biti kako je već navedeno jedan od temeljnih nacionalnih prioriteta u ovom trenutku.

Polazeći od navedenog država različitim mjerama u području socijalne, porezne i gospodarske politike osnažuje obitelj u skrbi o djeci.

U dijelu socijalne (obiteljske) politike, koji se odnosi na skrb o djeci, neizostavan dio potpora obitelji u podizanju i odgoju djece čine izvaninstitucionalni oblici skrbi o djeci, odnosno usluge (servisi) namijenjeni obiteljima s djecom, koji su inače deficitarni u Republici Hrvatskoj. U situaciji kada su oba roditelja zaposlena, usluge za djecu su ključan element usklađivanja profesionalnog i obiteljskog života, odnosno postizanja integracije rada i obitelji, a u isto su vrijeme i potpora svestranom razvoju djece, te uz zaštitnu imaju i važnu socijalizacijsku i odgojnu ulogu.

Stoga je omogućavanje ostvarivanja usluga za djecu u okviru izvaninstitucionalne skrbi, jedno od prioriteta područja razvoja obiteljske politike u Republici Hrvatskoj, te je u stvaranju preduvjeta za razvoj skrbi o djeci, putem ostvarivanja usluga za djecu, značajna uloga države kao i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te drugih dionika.

Zbog nedostatnih i prekapacitiranih vrtića, svake godine na listama čekanja ostane čak 5000 djece predškolske dobi. Ujedno, za djecu najmlađe dobi (do godinu dana) u svim vrtićima u državi, predviđeno samo 202 mjesta, a taj broj je raspoređen samo na Zagreb, Rijeku, Osijek, Pulu i Split, dok u drugim gradovima uopće ne postoji ustanove kojima bi roditelji mogli povjeriti dijete mlađe od godinu dana.

Međutim, i u okviru predškolskog odgoja postoji veliki nedostatak mjesta u predškolskim ustanovama, a sredstva za osnivanje predškolskih ustanova su ograničena i nedostatna, te se tim više pojavljuje dodatna potreba za razvojem djelatnosti dadilje, kao izvaninstitucionalnog oblika skrbi o djeci, u smislu nadogradnje postojećeg sustava skrbi o djeci.

Rješenje za ovakve i slične situacije, gdje ne postoji institucionalna podrška roditeljima kod brige za njihovu djecu je postignuto donošenjem i uvođenjem Zakona o dadiljama („Narodne novine“, broj 37/13, u daljnjem tekstu: Zakon o dadiljama) koji je stupio na snagu u ožujku 2013. godine.

Također, Zakon o dadiljama pozitivno se odrazio na tržište rada te poticanje osobito ženskog poduzetništva, s obzirom da je pridonio većem zapošljavanju osoba koje obavljaju djelatnost dadilje, putem samozapošljavanja i zapošljavanja u obrtu koji obavlja djelatnost dadilje.

Stvaranjem zakonodavnog okvira za obavljanje djelatnosti dadilje u Republici Hrvatskoj, kao jednog od izvaninstitucionalnih oblika skrbi o djeci, stvorio se pravni temelj za sigurno i standardizirano obavljanje djelatnosti dadilje, čime je učinjen značajan korak u pravcu afirmacije mjera obiteljske i populacijske politike u području sustava obiteljskih potpora, odnosno usluga namijenjenih obitelji.

Zakonom o dadiljama stvorena je mogućnost izravnog sufinanciranja usluga osoba koje obavljaju djelatnost dadilje, od strane jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, što je pridonijelo aktivnijoj potpori zajednice, skrbi o djeci i potpori njihovim obiteljima što je i primarni zadatak nacionalne politike. Na taj način se i povećava dostupnost

ove usluge roditeljima i omogućava se kvalitetna skrb za djecu od najranije dobi u slučajevima kad nije osiguran prihvata djece u vrtićima.

Međutim zbog subvencija jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave koje se knjiže kao prihodi za razliku od vrtića (koji svoje donacije od jedinica lokalne samouprave ne knjiže kao prihod), većina dadilja postaju obveznice poreza na dodanu vrijednost jer prelaze isporuku vrijednosti više od 230.000,00 kuna, čime je ionako teško poslovanje dadilja još dodatno otežano te su iste neosnovano stavljene u neravnopravni položaj u odnosu na vrtiće.

Slijedom navedenog potrebno je izmijeniti odredbu koja se odnosi na oslobođenja za određene djelatnosti od javnog interesa, na način da kao jedna od djelatnosti bude propisana i djelatnost dadilje sukladno posebnom propisu.

POTPREDSJEDNIK KLUBA
ZASTUPNIKA SDP-a

Siniša Hajdaš - Dončić

